

Nr 41

Jordbruksutskottets betänkande i anledning av motioner om fritidsfiske.

Motionerna

I motionen 1973:510 av herr Wikner m. fl. (s) hemställs att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t hemställa om att dels försök genomförs inom något län eller kommunblock, syftande till att främja tillkomsten av större sammanhängande fritidsfiskeområden, dels sådana privilegiepräglade hinder undanröjs som omöjliggör en sund utveckling av det allmänna fritidsfisket.

I motionen 1973:1394 av herr Hellström m. fl. (s) hemställs att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär översyn av lagen av den 1 december 1950 om rätt till fiske i syfte att åstadkomma för hela landets kuster enhetliga regler, varigenom möjligheterna till fritidsfiske kan underlättas för allmänheten.

Utskottet

I förevarande båda motioner framläggs förslag till åtgärder syftande till att bereda allmänheten ökade möjligheter till fritidsfiske. I motionen 1973:510 erinras om att 1969 års riksdag fattade beslut om vissa åtgärder i syfte att främja fritidsfisket. Motionärerna anser emellertid att åtskilligt återstår att göra för att utveckla sagda fiske på ett sunt och ändamålsenligt sätt. Enligt motionärernas mening är det av särskild betydelse att de fiskevårdande insatserna samordnas inom t. ex. kommunblocken, helst med sikte på att åstadkomma för hela block – eller ännu större områden – enhetliga fiskekort. Nuvarande ordning med i många fall flera fiskevårdsföreningar inom samma kommun framstår enligt motionärerna som orationell och i många avseenden godtycklig och bör därför ändras genom samordning och sammanslagning av fiskevårdsföreningar och -områden. I motionen hemställs vidare att åtgärder vidtas i syfte att för allmänheten öppna fiskeområden, ägda av stat, bolag och enskilda personer, som f. n. är utarrenderade till begränsade grupper fiskeintresserade. I motionen 1973:1394 påpekas att möjligheterna till fritidsfiske i de svenska kustvattnen skiljer sig starkt mellan olika delar av landet. Vid de flesta kuststränder är fiskerätten fri men ett undantag utgör kusten utanför Östhammars kommun, Stockholms skärgård och vidare i huvudsak kusten ner till Smålands sydgräns, där fiskerätten för t. ex. vanligt spöfiske begränsas till vattenrättsinnehavare. Enligt motionärernas mening bör en översyn göras av lagen den 1 december 1950 om rätt till fiske för att åstadkomma för hela landet enhetliga regler i syfte att underlätta allmänhetens möjligheter till fritidsfiske.

De åtgärder som genom 1969 års riksdagsbeslut genomfördes för att främja fritidsfisket bestod bl. a. i tillskapandet av ett system med lånegarantier till anordnande eller förbättring av fiskevatten, ökade bidrag till förrättningskostnaderna vid bildande av fiskevårdsområde samt en förstärkning av resurserna för rådgivning och annan serviceverksamhet. Vidare beslöts vissa ändringar i lagen om fiskevårdsområden och lagen om rätt till fiske i syfte att underlätta bildandet av fiskevårdsområden och skydda fiskbeståndet. Bl. a. tillerkändes staten och kommunen initiativrätt vid ansökan om bildande av fiskevårdsområde. Riksdagens beslut innebar en anslutning till uppfattningen att en ökning av tillgången på fritidsfiskevatten borde ske genom åtgärder som stimulerar till fler frivilliga upplåtelse för detta ändamål. Bl. a. mot angivna bakgrund ansågs inte finnas anledning att i dåvarande sammanhang överväga möjligheterna att öka rätten till frifiske genom ändringar i vattengräns- och fiskerättslagarna.

Vid behandlingen av motioner angående vissa fiskefrågor redovisades för 1972 års riksdag (JoU 1972:47) att Sveriges fritidsfiskares riksförbund i två skrivelser till chefen för jordbruksdepartementet anfört vissa synpunkter på frågan om våra fiskevattnens fortsatta utnyttjande. I skrivelse den 29 juni 1971 hade riksförbundet sålunda hemställt om en översyn av den svenska fiskelagstiftningen i syfte att åstadkomma det ur samhällets synpunkt bästa möjliga utnyttjandet av fiskevattnen och fiskebestånden. I skrivelse den 30 september 1971 hade riksförbundet vidare hemställt att Kungl. Maj:t måtte formulera målsättningen för de statliga insatserna för fritidsfisket och närmare utreda vilka sådana insatser som erfordras samt framlägga förslag till finansiering av sådana insatser. Förevarande framställningar är f. n. föremål för prövning inom jordbruksdepartementet. Enligt vad utskottet erfarit torde departementsprövningen kunna förväntas leda till att en utredning i ämnet inom kort kommer att tillsättas. Det synes naturligt att i nämnda sammanhang jämväl frågor av den art som berörs i nu behandlade motioner kommer att bli föremål för prövning. Någon särskild framställning härom från riksdagens sida förefaller inte erforderlig.

Utskottet hemställer därför

att riksdagen lämnar motionerna 1973:510 och 1973:1394 utan åtgärd.

Stockholm den 17 oktober 1973

På jordbruksutskottets vägnar

NILS G. HANSSON

Närvarande: herrar Hansson i Skegrie (c), Mossberger (s), Persson i Skänninge (s)*, Hedin (m), Hedström (s), Jonasson (c), Magnusson i Tanum (s), Larsson i Borrbjörby (c), fru Lindberg (s), herrar Takman (vpk), Åberg (fp)*, fru Theorin (s) och herr Leuchovius (m).

* Ej närvarande vid betänkandets justering.